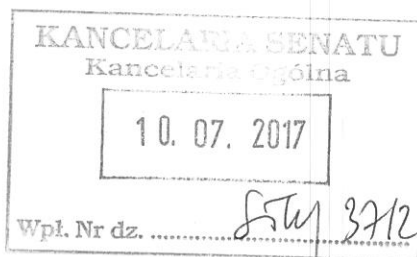

MINISTERSTWO
GOSPODARKI MORSKIEJ
I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ

Podsekretarz Stanu
Grzegorz Witkowski

(BM) WPR.054.96.6.2017.PJ

KABINET MARSZAŁKA SENATU

wpłynęło dn. 10.07.2017 r.
nr. 20712 podpis. [signature]

Warszawa, dn. 07.07.2017 r.

A. Plushe B. Kure
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 11.07.17, zał. ....
nr. 3839 podpis. [signature]

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

Szanowny Panie Marszałku!

w odpowiedzi na oświadczenie złożone przez senatora Stanisława Gogacza podczas 42 posiedzenia Senatu RP w dniu 01.06.2017 r. w sprawie *planowanej w resorcie gospodarki morskiej realokacji środków w ramach Programu Operacyjnego „Rybnactwo i Morze”*, poniżej przedkładam stosowne wyjaśnienia.

Na wstępie pragnę wyjaśnić, iż planowana realokacja środków nie oznacza, iż rybnactwo śródlądowe będzie pozbawione jakiegokolwiek wsparcia. Nadal w ramach Priorytetu 2 *Programu Operacyjnego „Rybnactwo i Morze”* pomocą finansową objęte będą działania takie jak: modernizacja gospodarstw, zakup usług z zakresu zarządzania, zastępstw i doradztwa, inwestycje produkcyjne, promowanie kapitału ludzkiego, tworzenie sieci kontaktów, czy też ubezpieczenia zasobów. Łączna planowana alokacja środków przewidziana na realizację ww. działań, adresowana do gospodarstw rybnactwa śródlądowego wynosi ponad 166 mln euro.

Ponadto, trudno nie zgodzić się z wyrażonym poglądem, iż chów i hodowla ryb stanowi kluczowy element sektora żywieniowego. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż jako ogniwo wielu ekosystemów powinno być nadal wspierane.

Opracowanie planów dot. rezygnacji z działania *Akwakultura świadcząca usługi środowiskowe* poprzedziła wielomiesięczna analiza potrzeb poszczególnych gałęzi sektora (rybołówstwo morskie, rybnactwo śródlądowe, przetwórstwo). Na podstawie doświadczeń z poprzedniej perspektywy finansowej dokonano gruntownej analizy wpływu rekompensat na rentowność tradycyjnych gospodarstw rybnackich. W wyniku powyższego uznano, iż pomoc finansowa oparta na systemie rekompensat zmniejsza rentowność gospodarstw akwakultury o blisko 20%. Środki publiczne zamiast zwiększyć przychody gospodarstw karpionych, zwiększając jednocześnie ich zdolności inwestycyjne, spowodowały spadek cen karpia i zmniejszenie wydajności produkcji do poziomu ledwie rekompensującego koszty produkcji. Z chwilą gdy wypłata rekompensat ustała, gospodarstwa karpione zaczynają znowu konkurować o rynek i sprzedają swoje produkty po cenach zapewniających im dodatni wynik finansowy. Ponadto, na podstawie otrzymanych wyników uznano, iż przychód gospodarstw rybnackich powinien

być generowany przede wszystkim ze sprzedaży ryb konsumpcyjnych oraz materiału zarybieniowego i obsadowego, a wzrost obrotów powinien być generowany poprzez działania inwestycyjne, obsługę turystyki wędkarskiej, agroturystyki oraz świadczenia usług wyspecjalizowanych np. restauratorskich, melioracyjnych i doradczych (wielofunkcyjność) wprowadzanych dzięki aktywizacji osób i menadżerów odpowiedzialnych za funkcjonowanie gospodarstw.

Plany dot. przesunięcia środków finansowych, przeznaczonych na realizację działania *Akwakultura świadcząca usługi środowiskowe* na rzecz Priorytetu 1, w ramach którego dowartościowane zostaną działania związane z ochroną środowiska, szeroko pojętym różnicowaniem działalności oraz rozbudową i modernizacją miejsc wyładunku produktów rybołówstwa, podyktowane jest faktem, iż stan zasobów w Morzu Bałtyckim już od kilku lat ulega stałemu pogorszeniu, co podkreślane jest na forum Unii Europejskiej. Skutkiem powyższego jest rokroczne pomniejszanie narodowych kwot połowowych dorsza. Niestabilny stan zasobów, jak również niskie ceny rynkowe produktów rybołówstwa, wynikające ze złej kondycji poławianych ryb powodują, że coraz częściej działalność rybacka staje się nierentowna. Wykonujące ją podmioty zmuszone są do ograniczania swojej aktywności połowowej z uwagi na brak jej ekonomicznego uzasadnienia. Problem ten zauważalny jest szczególnie w ostatnich latach w odniesieniu do małych, rodzinnych gospodarstw rybackich poławiających w strefie przybrzeżnej, dla których tradycyjnie poławianym gatunkiem jest m.in. dorsz. Jednocześnie, sukcesywne pogarszanie się stanu środowiska morskiego, stanowiące efekt negatywnych skutków zmian klimatu, wymaga podjęcia natychmiastowych działań w zakresie całościowego zdiagnozowania przyczyn tych zjawisk oraz przeciwdziałania ich dalszemu rozwojowi.

Jednocześnie mogę zapewnić, iż podstawą prac nad realokacją środków finansowych nigdy nie było i nie jest zahamowanie produkcji karpia, a wręcz przeciwnie – wzrost jego produkcji i zapewnienie takich cen zbytu, które gwarantowałyby rzeczywistą rentowność gospodarstw karpionych.

W tym miejscu pragnę poinformować, że w skutek dużego społecznego zainteresowania proponowanymi zmianami, a zwłaszcza wysokością planowanych do realokacji środków, przedstawiciele Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej odbywają szereg spotkań z reprezentantami akwakultury karpionej. Prowadzone są rozmowy z hodowcami zarówno w gmachu ministerstwa, jak i w terenie. Odwiedzane są obiekty chowu i hodowli celem zapoznania się z bieżącymi potrzebami tej części sektora rybackiego.

Jestem przekonany, że odbyte spotkania zaowocują wypracowaniem kompromisowych rozwiązań, możliwie w pełni uwzględniających interesy wszystkich stron dialogu społecznego.

2
przeźnienie

Podsekretarz Stanu
Grzegorz Witkowski